

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Ludovici Schönleben, Carnioli Labacensis, SS.
Theologiae Doctoris, Protonotarij Apostolici,
Archi-Diaconi Carnioliae Inferioris. Horae Subsecivae
Dominicales. Sive Discursus Sacri De Tempore ...**

Cum quadruplici Indice I. Discursuum. II. Locorum Sacrae Scripturae. III.
Rerum & Verborum. IV. Historiarum & Mythologiarum

Pars Hyemalis Et Verna Ab Adventu Ad Pentecosten. - Insertis aliquot
Allocutionibus Academicis

Schönleben, Johann Ludwig

Salisburgi, 1676

Dedicatoria. Illustrissimo Et Excellentissimo Domino, Domino Wolfgango
Andreae S.R.I. Comiti Et Domino De Rosenberg, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47077](#)

DEDICATORIA.

ILLUSTRISSIMO ET EXCEL-
LENTISSIMO DOMINO,
DOMINO

WOLFGANGO
ANDREÆ
S.R.I. COMITI ET DOMINO
DE ROSENBERG,

Libero Baroni in Lerchenau, & Graffen-
stein, Domino in Sonegg, Stain, Feyersperg,
Höchenbergen, Keutschach, Hagen & Welzenegg, Supre-
mo Hæreditario Aulæ Præfecto in Carinthia, Sac. Cæf. Maj.
Actuali Consiliario Arcano & Camerario, Inclytæ Pro-
vinciæ Deputatorum Præsidi perpetuo, Burg-
gravio, & Coloniello. &c.

DOMINO SUO GRATIOSISSIMO.

Si haec tenus gentilitiæ Tuæ ROSÆ Il-
lustrissime & Excellentissime Domine Comes senti-
bus & spinis caruerunt : Ecce dimidij Anni
senticetum spinas copioso satu progerminans.
Quid enim terra mea parturiret aliud quām
spinæ & tribulos, subjecta mille Tribulationibus. Atq; utinam
vel

DEDICATORIA.

vel hæ spinæ satis forent acutæ, quæ non extimam solum cūtem attingeret, sed in ipsis penetralibus corda peccatorum compungerent. Erubesco, quod cum omni careant acumine, adeò tamen ambitiosæ sint, ut *Tuas* ambient *ROSAS*. Sterile ingenium, quod à se non potest, allunde folet quærere ornamentum. Ego *ROSAS* loqui non didici, sed neq; fidelis est animarum Pastor qui tantum *Rosas* loquitur; neq; gratus, qui nullas. Patere igitur, ut in frontispicio *Sterilis* opusculi, ne spinas meras Lectores abhorreant, *Tuas* proponam *Rosas*, quæ & ornamentum sint operi, & tutela authori. Si quid enim inconcinnum, inamænum, insuave hic profero, id *ROSÆ* *Tue* affatim gratiosum efficient; & secura erunt scriptionis piacula à gravi censura, cum privilegio immunitatis gaudeat, quod dicitur *SUB ROSA*. Ferunt Hectorem honori Veneris ROSARUM fascem gestasse in Galea, cuius gratia facti permotam Deam corpus occisi unguento ROSEO perunxisse ut à canum morsibus, quibus id Achilles objecrat, immune esset. Idem mihi pollicetur *Tua ROSA Pentaphylla*, ut Momi genuinos effugiam. Sed potiora sunt quæ me impulerunt ut *Tuo* nomini has *HORAS* *subsecivæ* inscriberem, virtutis *TUÆ* argumenta. Nihil assentationi debeo: dum veritati obtempero: nec pecco in *Tuam* modestiam, qui generoso fastidio mereri mavis, quām audire vel legere *Tua Elogia*: dum meis debit is & gratitudini velifico. Præventum beneficijs *Tuis* servitutis meæ officiū, quod hactenus intra terminos desideriorum se continuit, nunc velut cancellis verecundiæ fractis erumpit & de *Te* fateri cogitur, quod olim de Gratiano suo Ausonius: *Spem superas, cupienda prævenis, vota præcurris, quæq; animi nostri celeritas Divum instar affectat, beneficijs præeuntibus anteceditur. Præstare Tibi est quām nobis optare velocius.* Mitto etiam hæc, quæ veneror. Miror autem *Tuam* illam rarissimam in tanta rerum mole, & multiplici negotio-

DEDICATORIA.

tiorum labore cum divina tractas pietatem, cum humana suscipis prudentiam; cum publica integritatem, cum privata conscientiam; & inter haec omnia immotam mentis tranquillitatem; quodq; maximum est in maxima fortunae indulgentia moderationem animi, in eiusdem severitate praesentissimam quietem, eundemq; semper vultum, quo velut e suggestu quodam æqualiter admittis sine ambitu prospera, sine tædio adversa: quæ ferè sunt HORARUM mearum argumenta. Unde cum & Deum places, & placeas populis, coguntur boni omnes Deo gratias agere, quod Te in gubernanda Carinthia Burggravium Magno Patri maiorem Filium successorem esse voluerit; Cæsari quod dederit; qui ita totus vigilas ut subditis tutum sit dormire, ita perpetuis pro patria curis dtringeris, ut illi tranquillum sit otium; & quidquid in regimine laboris est id ad Te solum existimas pertinere; si quid commodi & quietis, ad eos pro quibus hoc munus suscepisti. Solis instar partiris diem, & quid ni meas *Tibi Horas* famulatrices exhibeam? Nam cùm, uti Poëta canit:

- - *Titan velocibus imperat horis*

Ovid. 2. Met.

Jussa Deæ celeres properant:

Ille nimirum de quo Boëtius:

Boët. lib. 2.

- - - *Phæbus ROSEUM diem*

metr. 8.

Curru probabit aureo.

Sed sequuntur suos labores merita, & quos assiduo colis obsequio, gratijs rectè facta compensant superi Cumulantur honores honoribus, gratiæ gratijs, quasi Charites ipsæ *Tibi è ROSIS* ferta contexerent. Optanda Tibi esset supernaturalis quædam replicatio, ut in pluribus locis ex æquo plura obires munia, cum ad magnas designaris Legationes. Quibus tamen in ancipiti deliberatione patriæ anteponis necessitatem, & publica commoda proprijs potiora judicas, ad onera

pro-

DEDICATORIA.

pronior quām honores. Quid quod proles Patri per omnia similis, necdum adulta iam inter adultos aurea clavi donata ad Augusta penetralia accessum habet, & preffo pede insitit paternis vestigijs, an potius *Avitus*. Emergit quippe in lucem temporum obliterata injurijs nobilissimæ stirpis origo, eandem aliquando passa fortunam, quām plures aliæ, sed iam cum pluribus protracta in apricum. Dissimulare non possum, quod pridem in aliorum adversarijs legere, nuper verò in *Tuorummet* maiorum chartophylacijs videre mihi concessum est. Jam inde ab Anno circiter 1230. ex certissimis & originalibus documentis constat nobilissimum stemma sub *Rosenbergio* nomine & *Rosa Pentaphyllæ* clypeo propagatum in Carinthia primum, de in Styria; quod denuò in Carinthiam transtulit proavus tuus *Udalricus*, eiusdem prorsus esse radicis, qua *Rosenbergia* Familia nostro seculo in Bohemia extincta meritò gloriabatur. Enim verò & illos in Carinthia ab Anno circiter 1165. ad annum 1231. habitasse pro comperto habeo, & subscribo non tam Francisco Sansovino (qui ab hinc annis ferè nonaginta scripsit) quām manuscriptis *Principalis Ursinæ* domus documentis, non ante millesimum ducentesimum trigesimum primum *Rosenbergios* ab *Ursina* radice prognatos Bohemiæ immigrasse sub Wenceslao Rege, quem ad regni fasces assumptum dicto anno testantur fasti. Quo eodem tempora in Carinthia, & ipso quidem Anno 1231. *Henricus de Rosenberg* diem obijt, Frifaci tumulo illatus, ubi etiamnum *Rosa Pentaphylla* rubro sepulchrali marmori insculpta cernitur, quem ego filium alterius *Henrici*, & fratrelem *Vitelli III. Ursini de Rosenberg* (vulgo appellati Vitteck) fuisse existimo, stirpis nobilissimæ in Carinthia plantatae mox in Styriam translatæ propagatorem, cum *Vitellus III.* ad Wenceslaum Bohemiæ Regem se contulisset. Ab hoc *Christoporus de Rosenberg* progenitus Anno 1237. Græcij Syriæ

DEDICATORIA.

Styriæ habitasse putatur cum illic literas signaverit, successore relicto *Henrico III.* qui Dux Carinthiæ aulam secutus diplomaticis pro Carthusia Freydenthalensi supra Labacum non semel subscripsit, & Anno 1261. ac seqq. supremum Styriæ Capitaneum egit. Eius filius *Hercules* ! Anno 1307. Marchburgi Styriæ sepultus fundavit ibidem in Parochiali Missam perpetuam, subscripto literis etiam *Hermanno filio*, qui alterum *Herculem*, *Henricum IV.* & *Christophorum II.* Orbi dedit. Horum stirpis propagator *Hercules Wulfingum* progenuit, *Christophorus* verò Ernesto Austriæ Archiduci per literas, quæ extant, evocatus numerosa militum caterva stipatus suppetias tulit : *Henricus IV.* ducta Adelheide filia Henrici Comitis de Schaunberg vidua Hermanni Comitis ab Ortenburg, Joannem reliquit maritum Barbaræ Schaunbergicæ, & per hoc connubium affinem Hermanni Comitis Ciliæ, & Comitatus Segoriensis Capitaneum. Sed ut lineam rectam contexamus, collaterales suo loco daturi. *Wulfingus* Anno 1414. feuda recepit ab Ernesto Archiduce. *Petrus* eius filius ex Sabina de Rackhniz *Georgium*; *Gertrudem* coniugem Georgij de Walsee, & *Margaretam* Georgio de Rackhniz nuptam, quam multæ Illustrissimæ familiæ hodieq; agnoscunt magnam aviam, post se reliquit. *Georgio I.* natus est *Georgius II. Maximiliani*, & plurium liberorum pater. *Maximiliano* progenitus *Udalricus*, *Udalrico Andreas*, & ab hoc Illustrissimus & Excellentissimus parens *Tuus Joannes Andreas S. R. I. Comes & Burggravius Carinthiae*, quem cùm ob summa prudentiam suavissimis junctam moribus, & quod in tanto viro stupendum fuit, ob raram animi demissionem quoad vixit, Patrem Patriæ agnovit Carinthia, tum vel maximè eo felicem adhuc prædicat, quod translatus ad meliorem vitam, reliquerit post se multiplicatam suam effigiem *par nobile fratum*, & ex singulis *par nobile nepotum*, omnes si-

X X

bi

DEDICATORIA.

bi quām simillimos. Te inquam Illustrissime & Excellentissime D. Comes, & Illustrissimum ac Excellentissimum fratrem Tuum Georgium Nicolaum Sac. Cœf. Maj. in Arcano Græcensi Consilio Consiliarium. Vides Illustrissime & Excellentissime D. Comes quot nominibus Tibi sim obligatus cùm in Te omnium majorum Virtutes intueor. Illud solum doleo, quod aliud Tibi dicare non possim, quām pauculas HORAS, & fugacis temporis pennas, quas carptim & subsecivè nocti potius quām diei subtraxi. A Te didici vigilare, neq; tamen scientiam Tuam omnigenam, & eloquentiam qua polles sum assecutus. Sed novi animum Tuum cui nihil exile est, quod ab animo bono proficiscitur. Rem metiris non ex cortice, sed ex nucleo, & radice. Agnoscis bonum animum etiam in re non magna. Unde licet hoc Opusculum Tua magnitudine indignum sit, spero tamen quod Tibi futurum sit si non gratitudinis mnemosynon, saltem boni affectus, & submissæ venerationis tributum. Dabam è musæo meo pridie Cal. Nov. 1675.

Illustrissimæ & Excellentissimæ Dominationi Tuæ

Obligatissimus Servus & Capellanus

Joan. Ludov. Schönleben.
Archid. Inf. Carn.